‘கிழக்கு மீட்பின்’ சீத்துவம்!

உதயன்

ஆசிரியர் தலையங்கம்

ஈழத் தமிழர் தாயகத்தின் மையப்பூமியான வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பின் மீது கொடூர யுத்தம் ஒன்றை ஏவிவிட்டிருக்கும் இலங்கை அரசு, அதனைப் ‘பயங்கரவாதிகளான’ விடுதலைப் புலிகளின் பிடியிலிருந்து தமிழ் மக்களை மீட்பதற்கான ‘மனிதாபிமான நடவடிக்கை’ என்று ‘முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பது போல’ கதை விடுகின்றது.

இலங்கை அரசுப் படைகள் தொடுத்திருக்கும் கொடூர யுத்தத்தால் இலங்கையின் சரித்திரத்தில் முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு பெரும் மனிதப் பேரவலம் வன்னியில் நேர்ந்திருக்கின்றது.

‘மனிதாபிமான நடவடிக்கை’ என்ற பெயரில் ராஜபக்ஷ அரசு முன்னெடுக்கும் இந்த யுத்தத் தினால் சுமார் மூன்று லட்சம் அப்பாவித் தமிழ்ப் பொதுமக்கள் வீடு, வாசல்களை விட்டு வெளி யேறி, உடைமைகளைத் துறந்து, ஏதிலிகளாகி யிருக்கின்றனர். இருக்க இடமின்றி, உண்ண உண வின்றி, உடுக்க உடையின்றி, மருத்துவ - சுகாதார வசதிகள் போன்ற அத்தியாவசிய சேவைகளின்றி, கடுங் குளிரிலும், கொட்டும் மழையிலும், காடுகளிலும், புதர்களிலும், மர நிழல்களிலும் கூட்டம் கூட்டமாகத் தங்கும் பேரவலத்தில் இந்த மக்கள் சிக்குண்டு கிடக்கின்றார்கள்.

தமிழர் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமித்து, அவற் றைப் பாதுகாப்பு உயர் வலயங்களாகப் பிரகடனப் படுத்தி, மக்களை வீடுவாசல்களில் இருந்துதுரத்தி, போரழிவையும், பேரழிவையும் ஏற்படுத்திய வாறு அதற்கு ‘மனிதாபிமான நடவடிக்கை’ என்று பெயரிட்டு விமர்சிக்கும் இந்தக் ‘கோணங்கித் தனம்’ உலகில் இந்தத் தேசத்தில் மட்டுமே அரங்கேற முடியும். அதுவும் பௌத்த சீலத்தையும், காருண்யத்தையும் போதித்த உத்தம ஞானி புத்தரின் போதனைகளின் பெயரால் இந்தக் கொடூ ரங்கள் இங்கு அரங்கேறுவதுதான் வேதனை யிலும் வேதனை.

இலங்கை அரசின் ‘மனிதாபிமானப் பணியின்’ பெயரால் அரங்கேறும் இத்தகைய அட்டூழியத்தை இந்தத் தடவை நியூயோர்க்கைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கும் மனித உரிமைகள் கண் காணிப்பகம் அம்பலப்படுத்தியிருக்கின்றது.

‘கிழக்கு உதயம்’ எந்தக் கட்டத்தை இன்று அடைந்திருக்கின்றதோ அந்தக் கதிதான் ‘வடக்கு வசந்தம்’ செயற்பாட்டுக்கும் நேரும் என்பதை முற்கூட்டியே உய்த்தறிந்து, அந்தக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் எச்சரிக்கையாகச் செயலாற்றுமாறு சர்வதேச சமூகத்தைக் கோருகிறோம்.

‘விடுதலைப் புலிகளின் பிடியிலிருந்து தமிழ் மக்களை விடுவிப்பதுதான் மனிதாபிமானப் பணி’ என்று சித்திரிக்கும் இலங்கை அரசு, அப்படிப் புலிகளின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தன்னால் விடு விக்கப்பட்ட கிழக்குப் பிரதேசத்தில் எத்தகைய மனிதாபிமானத்துடன் (?) நடந்து கொள்கிறது என்பதை மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம் புட்டுப்புட்டு வைத்திருக்கின்றது.

இலங்கை அரசு புலிகளிடமிருந்து விடுவித்து விட்டதாகக் கூறப்படும் கிழக்கில் அண்மைய வாரங்களில் படுகொலைகளும், ஆட்கடத்தல் களும் அதிகரித்து நிலைமை மிக மோசமான கட்டத்தை அடைந்திருக்கின்றது. அங்கு மிகவும் ஆபத்தான எல்லையை எட்டியிருக்கும் மனித உரிமை மீறல் நிலைவரத்தைக் கட்டுப்படுத்த இலங்கை அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அந்த அமைப்பு பகிரங்க அறிக்கை மூலம் அவசரக் கோரிக்கை விடுத்திருக் கின்றது.

‘விடுவிக்கப்பட்ட கிழக்கு’ ஜனநாயகக் கட்ட மைப்பு முறைகளுக்கு ஓர் உதாரணமாகவும், புலிகளிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பிரதேசங் களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகவும் அமையும் - என்று இலங்கை அரசு கூறிவருவதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகத்தின் ஆசிய இயக்குநர் பிரட் அடம்ஸ், ஆனால் ’கிழக்கில் படு கொலைகளும் ஆட்கடத்தல்களும்தான் இப்போது எல்லை மீறியுள்ளன. இத்தகைய கொடூர உரிமை மீறல்களில் ஈடுபடுவோருக்கு சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து முழு விலக்களிப்பு வழங்கப்படும் நிலையே அங்கு காணப்படுகின்றது’ - என்றும் தெரிவிக்கின்றார்.

புலிகளின் பிடியிலிருந்து தாங்கள் விடுவித்து விட்டதாகக் கூறும் கிழக்கு மாகாணத்துக்குத் தாம் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார் என்று அறிவிக்கிறார் இலங்கை ஜனாதிபதி. அத்தோடு அங்கு ஜனநாயகமும், அமைதியும், சமாதானமும் தாண்டவம் ஆடுகின்றன என்கிறார் அவர்.

ஆனால் தமக்கு - கிழக்கு மாகாணசபைக்கு - உரிய அதிகாரப் பகிர்வு செய்யப்படவேயில்லை எனப் பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார், இதே ஜன ாதிபதியின் ஆளும் தரப்பைச் சேர்ந்த கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் (பிள்ளையான்).

அதுபோல, கிழக்கில் ஜனநாயகமும், அமைதி யும் அல்ல, ஆட்கடத்தல்களும், படுகொலை களும், அராஜகங்களுமே தலைவிரித்தாடுகின்றன என்கின்றதுமனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம்.

கிழக்கை ‘விடுவித்து’ அரசு காட்டியுள்ள முன்மாதிரியின் ‘சீத்துவம்’ இதுதானா?

கிழக்கு விடுவிக்கப்பட்டமையையும் அதன் பின்னரான மாகாணசபைத் தேர்தலையும் விதந்து போற்றி, தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடிய இந்தியா உள்ளிட்ட சர்வதேச தரப்புகளின் கவனத்துக்கு இந்த விடயங்கள் சமர்ப்பணம்.

‘கிழக்கு உதயம்’ எந்தக் கட்டத்தை இன்று அடைந்திருக்கின்றதோ அந்தக் கதிதான் ‘வடக்கு வசந்தம்’ செயற்பாட்டுக்கும் நேரும் என்பதை முற்கூட்டியே உய்த்தறிந்து, அந்தக் கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் எச்சரிக்கையாகச் செயலாற்றுமாறு சர்வதேச சமூகத்தைக் கோருகிறோம்.

மாவீரர்களே! உங்களைப் புதைத்த மண் உறங்காது உரிமை பெறும் வரை கலங்காது எங்களின் தாயகம் விடிவு பெறும் புலி ஏற்றிய கொடியுடன் ஆட்சி வரும்

Artistes of hypocrisy in Sri Lanka

An Anonymous Sinahala person’s blog posting in groundviews.org. The person who wrote this, wanted to be anonymous because in Sri Lanka, there is a growing culture that encourages Sri Lankans to kill their compatriots.

The response by a critical mass of Sri Lanka’s artist community to the protests by South Indian artistes to the fighting in the North of Sri Lanka will be noted down as a shameful moment by future generations of creative Sri Lankans.

While war lobbies have often recruited artistes to manipulate and revise the impact of war, it is sad that Sri Lanka’s artist community unites only to re-enforce military engagement. There have been many peace vigils during the recent years. Most of these only attract a handful of people, usually the usual suspects who tirelessly repeat their position of peace ahead of war, human rights ahead of murder. Where are the artistes, dressed in white, defending peace and human rights?

An article in the Daily Mirror (14 Nov 2008) quotes actress Geetha Kumarasinghe saying “We want to send a message to these Indian artistes this evening and that message is that their allegations are simply not true. And furthermore, all Sri Lankans, regardless of race or religion, will stand as one united force, against inequality, and support our troops”.

Thanks Geetha, for representing me, without my permission.

Firstly, how do you, Geetha, know that the Indian artistes allegations are not accurate. Sri Lankans and the whole world are starved of information from the battle zone. We simply have no idea what is going on there. The Military Government (and that’s what it is) has successfully censored and created an environment of self-censorship in our media, and now, they seem to have successfully seduced you and your fellow artistes to their version of the war and their fanciful tale that they can win the war. They may win the land, but they won’t win the war. To truly win the war that will unite us takes people like you, creative people, to imagine a better world for all of us. But I suspect you are simply imagining a better world for yourself.

As artistes, you and other creative people such as Ravindra Randeniya and Malini Fonseka, should not be so easily manipulated. Perhaps its all an act to for short-term career benefit. I don’t know. But in my book, artistes are the radicals - they are the people who push the boundaries and challenge the authorities through their creative abilities. They don’t bow down to a president and an army commander (and that’s what you are doing) and say “yes sir”. Artistes are at the forefront of change - they are the vanguard. There’s nothing radical about supporting the Military Government and claiming to unite for war - which is the message of your expression.

Let the world know each and all of your names. And let the world know that you support war. If you support the troops, you would be gathering together, pooling your talents, in order to save the troops - not to send especially young men, some of whom have no idea they are going to the front, to their deaths.

And where are you all when your fellow artistes have their works banned by the Military Government? Vimukthi Jayasundara’s “Sulanga Enu Pinisa” (Foresaken Land) and Asoka Handagama’s “Aksharaya” (Letter of Fire) come to mind.

How many soldiers are being killed on a daily basis? How many are injured every day? Of course, it may not be possible to make peace with the LTTE, and they do need to be militarily defeated. But this war is being carried out by a Military Government that is killing Sri Lanka. It is being carried out by people who are not fit to defend the idea of Sri Lanka. You, as artistes, must know that this wonderful island is being destroyed by ignorant politicians and a brotherhood that may have charisma but lacks the wise leadership that’s required to make this island what it once was.

Some of your faces look familiar. I know you, but I have lost my respect for you. I may still work with you - but I will no longer consider you to be an artiste. I know deep in your hearts you know that you are disposable also to the Military Government you seem to unquestioningly serve.

The sparkle in your eyes faded a long time ago.